

Identiteit en de slang

De manier waarop onze identiteit de werkelijkheid en onze natuurlijke staat voor ons verbergt, wordt in het boeddhisme soms vergeleken met een stuk touw dat we per ongeluk aanzien voor een slang. Het touw is de werkelijkheid die we ten onrechte aanzien voor een slang, onze identiteit.

Dit voorbeeld komt uit India waar slangen veel voorkomen en zeer dodelijk kunnen zijn. Je kunt je dus goed voorstellen dat iemand die zijn huis binnenloopt en een opgerold stuk touw voor een slang aanziet, onmiddellijk met hevige schrik zijn huis uit loopt en niet meer naar binnen durft.

Zo is eigenlijk onze situatie: we menen ten onrechte dat we in ons diepste wezen ontoereikend, waardeloos of slecht zijn en dat beangstigt ons zo dat we vluchten in een illusoire identiteit die ons geruststelt dat we best goed zijn als we maar voldoen aan alle voorwaarden die in die identiteit besloten liggen.

Wat moet de Indiase man of vrouw doen om van de slang af te komen? De deur en ramen dichttimmeren en buiten blijven is een mogelijkheid. Dat is de veiligste weg en eigenlijk doen we dat allemaal min of meer. Op deze manier blijven we vervreemd van onze natuur, van ons eigen huis, van onze natuurlijke staat.

Er is maar één fundamentele oplossing voor het slangenprobleem en dat is leren kijken. En waar moeten we dan naar kijken? Naar de slang!

Om de illusie te doorbreken. Pas als je naar de slang kijkt zonder wat je ziet te laten bepalen door je gedachten. Dus door echt goed te kijken naar het hier en nu van de vermeende slang, kun je zien dat het een touw is. Dan zie je dat de kracht van de beknellende gevoelens eigenlijk je eigen kracht is, die je uit onwetendheid en via het negatieve geloof tegen jezelf gekeerd hebt. Dus wanneer je leert kijken, kijk je naar alles wat er is. Alles wat zichtbaar is om je heen en alles wat zichtbaar in je is. Wat je ziet, ruikt, proeft, hoort en lichamenlijk ervaart. Wat je denkt en voelt. Gewoonweg alles. Zonder vergoelijking, of veroordeling. Zonder vertoon of bedekking.

Bron: Het einde van de opvoeding, Jan Geurtz